

PRENUMERATA

kwartalnas

w kraju 12 złotych;
za granicą 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowa
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty redakcyjnej po tekście 55 groszy. Cena za wiersz 1 m/m. szpalty ogłoszeniowej 50 gr.
Tabularyczne i cyfrowe 80 gr. Drobne ogłoszenia 15 groszy za wiersz.
Każde ogłoszenie najmniej 1 złoły.
Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prętnieratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12—2 pp. Dyrekcja otwarta od 9—3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 420. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 lipca 1929 r. o przymusowym wywłaszczeniu gruntów pod budowę rampy na stacji Hołoby.

Poz. 421. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 18 lipca 1929 r. w sprawie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla ustalenia warunków pracy i płacy stałe zatrudnionych dziennych i sezonowych robotników rolnych na terenie województw lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego na rok służbowy 1929/30.

Poz. 422. Okólnik Ministerstwa Skarbu L. D. V. 5411/7/29 z dnia 28 czerwca 1929 r. w sprawie zezwolenia Zakładom Ubezpieczenia na wypłatę sum ubezpieczonych, płatnych na wypadek śmierci spadkodawcy, przed wymiarem podatku spadkowego.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 czerwca 1929 r. o kwalifikacjach zawodowych do nauczania w szkołach powszechnych specjalnych. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 lipca 1929 r., Nr. 49, poz. 405).

Ruch służbowy w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz w Ministerstwie Poczty i Telegrafów.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

420.

ZARZĄDZENIE

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 9 lipca 1929 r.

o przymusowym wywłaszczeniu gruntów pod budowę rampy na stacji Hołoby.

Na podstawie art. 1 i 2 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o wywłaszczeniu przymusowym na użytek dróg żelaznych i innych dróg komunikacyjnych lądowych i wodnych oraz wszelkich urządzeń użyteczności publicznej (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 162) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 24 czerwca 1929 r. zarządzam, co następuje:

§ 1.

Przymusowemu wywłaszczeniu na rzecz Skarbu Państwa podlegają grunty, położone we wsi Hołoby, w gminie Hołoby, w powiecie kowelskim, w województwie wołyńskim, nie mające urzędzonej hipoteki i numerów tabeli likwidacyjnej, będące własnością osób niżej wymienionych, lub też osób, które je do dnia opisu i zajęcia nabyły, potrzebne do budowy rampy na stacji Hołoby, według planu wywłaszczenia, zatwierdzonego przez Ministerstwo Komunikacji dnia 22 marca 1929 r.

Nr. parceli na planie wywłaszczenia	Nazwisko właściciela gruntu	Obszar gruntu podlegający wywłaszczeniu w m ²
1	Ogół mieszkańców wsi Hołoby	2591
2	Szkoła w Hołobach	578

§ 2.

Wykonanie zarządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów:
(—) Świtalski.

Minister Komunikacji:
(—) Kühn.

421.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 18 lipca 1929 r.

w sprawie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla ustalenia warunków pracy i płacy stałe zatrudnionych dziennych i sezonowych robotników rolnych na terenie województw lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego na rok służbowy 1929/30.

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. w przedmiocie uprawnień Ministra Pracy i Opieki Społecznej do powoływania Nadzwyczajnych Komisji Rozjemczych do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. Ust. R. P. Nr. 71, poz. 686) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Powołuję niniejszem Nadzwyczajną Komisję Rozjemczą dla ustalenia warunków pracy i płacy sezonowych i dziennych stałe zatrudnionych robotników rolnych na terenie województw lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

§ 2.

Przewodniczącym tej Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej mianuję Okręgowego Inspektora Pracy, Jana Gnońskiego. Skład Komisji poza delegatami rządowymi określam w następujący sposób:

- a) Związek Ziemiaków w Lwowie wyznaczy 3-ch przedstawicieli.
- b) Związek Ziemiaków w Krakowie wyznaczy 1-go przedstawiciela.
- c) Związek Zawodowy Robotników Rolnych i Leśnych Z. Z. we Lwowie wyznaczy 4-ch przedstawicieli.

§ 3.

Miejsce i datę pierwszego posiedzenia tej Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej wyznaczy przewodniczący.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Ministra Pracy i Opieki Społecznej:

(—) T. Szubartowicz,
Dyrektor Departamentu.

422.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

L. D. V. 5411/7/29

z dnia 28 czerwca 1929 r.

w sprawie zezwolenia Zakładom Ubezpieczenia na wypłatę sum ubezpieczonych, płatnych na wypadek śmierci spadkodawcy, przed wymiarem podatku spadkowego.

W związku z postanowieniami § 84 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 25 sierpnia 1923 roku Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 794, obowiązującego na obszarze b. zaboru rosyjskiego, oraz § 57 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 25 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 796, obowiązującego na obszarze b. zaboru pruskiego, według których wypłata sum ubezpieczonych, płatnych wskutek śmierci spadkodawcy, nastąpić może za sadniczo tylko za uprzednim zezwoleniem właściwej władzy skarbowej lub za okazaniem zaświadczenia stwierdzającego, że suma ubezpieczona została wciągnięta do podstawy wymiaru podatku spadkowego i że wymierzony podatek uiszczono w zupełności, — Ministerstwo Skarbu, Departament Podatków i Opłat, zezwala Zakładom Ubezpieczenia wszelkiego rodzaju — celem umożliwienia im szybszego uruchomienia części sum ubezpieczonych, płatnych na wypadek śmierci spadkodawcy, na powyższych obszarach — analogicznie ze stanem prawnym, istniejącym na obszarze b. zaboru austriackiego (§ 28 ces. rozp. z dnia 15 września 1915 r. austr. dz. u. p. Nr. 278 i § 30 rozp. wykon. z dn. 23 grudnia 1915 r. austr. dz. u. p. Nr. 397) — na wypłatę takich sum bez uprzedniego uzyskania osobnego w każdym wypadku zezwolenia właściwej władzy skarbowej pod warunkiem jednakże, że Zakład Ubezpieczenia zatrzyma conajmniej jedną — czwartą część sumy ubezpieczonej do dyspozycji władz skarbowych na pokrycie podatku spadkowego i że wypłacona łączna suma w żadnym wypadku ubezpieczenia nie może przekroczyć maksymalnej kwoty 20.000 zł.

Zakłady Ubezpieczenia są obowiązane o każdej wypłacie dokonanej na podstawie niniejszego zarządzenia natychmiast zawiadomić władzę skarbową, właściwą do wymiaru podatku spadkowego, i zarazem podać jej imię i nazwisko oraz ostatnie miejsce zamieszkania spadkodawcy, jakoteż osoby, na rzecz której wypłata nastąpiła, a to pod rygorem tym, że w razie niewypełnienia tego obowiązku lub w razie nieusprawiedliwionej zwłoki wydanie sumy ubezpieczonej będzie uważane za dokonane bez zezwolenia, a Zakład Ubezpieczenia poniesie skutki, połączone z wydaniem przedmiotów spadkowych bez zezwolenia władzy skarbowej, a zatem odpowiadać będzie za podatek skarbowy, o ile on należeć się będzie od wydanej sumy ubezpieczenia (art. 27 Przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej, Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 391, ustęp trzeci, § 32 niem. ustawy o podatku spadkowym z dnia 3 czerwca 1906 r. dz. u. Rzeszy, str. 654, w brzmieniu ustępu szóstego art. 48 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. w przedmiocie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 299).

O ile w danym przypadku władza wymiarowa, w której okręgu położone jest ostatnie miejsce zamieszkania spadkodawcy, sprawę wymiaru podatku spadkowego odstąpi innej władzy wymiarowej, winna teje natychmiast odstąpić także zawiadomienie, o którym mowa w poprzednim ustępie niniejszego zarządzenia — z zachowaniem przepisowych formalności.

Dyrektor Departamentu:
w z. (—) P. Michalski.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 15 czerwca 1929 r.

o kwalifikacjach zawodowych do nauczania w szkołach powszechnych specjalnych.

Na podstawie art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 258) zarządza, co następuje:

§ 1. Osoby, nauczające w szkołach powszechnych specjalnych, t. j. przeznaczonych dla dzieci głuchoniemych, ociemniałych i psychicznie anormalnych (uposzczlonych umysłowo lub moralnie) dzielą się na nauczycieli i instruktorów.

§ 2. Kwalifikacje zawodowe do nauczania w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych specjalnych posiada nauczyciel, który oprócz kwalifikacji zawodowych do nauczania w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych, określonych w art. 1 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 258), uzyskał dyplom Państwowego Instytutu Pedagogiki Specjalnej w Warszawie.

§ 3. Nadto kwalifikacje zawodowe do nauczania w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych specjalnych śpiewu i muzyki, rysunku, robót ręcznych, gospodarstwa domowego, ćwiczeń cielesnych, języka obcego, względnie innego przedmiotu oznaczonego przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego mogą uzyskać osoby, które posiadają kwalifikacje przewidziane w ustępie drugim art. 1 lub w art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 258) po stwierdzeniu, że uczyły w szkołach specjalnych co najmniej dwa lata z ogólną oceną nie niższą, niż zadowalającą.

Przyznawanie kwalifikacji w tych przypadkach zastrzeżone jest Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 4. Kwalifikacje zawodowe do nauczania w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych specjalnych nauki rzemiosł i wykonywania takich rodzajów pracy, które wymagają zdobywania niezbędnych wiadomości teoretycznych oraz nabywania biegłości i wprawy, jak również specjalnych przedmiotów zawodowych wraz z ćwiczeniami, zaliczonych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do tej kategorii przedmiotów, posiada osoba, mająca kwalifikacje wymienione w art. 18 — 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 7 marca 1928 roku o kwalifikacjach zawodowych do nauczania w szkołach zawodowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 271).

§ 5. Kwalifikacje instruktorskie do nauczania zawodu w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych specjalnych posiada osoba, mająca kwalifikacje wymienione w art. 26 — 28 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych do nauczania w szkołach zawodowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 271).

§ 6. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może w wyjątkowych wypadkach przyznać kwalifikacje zawodowe do nauczania w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych specjalnych osobom, posiadającym inne niż wymienione w §§ 2 — 5 przygotowanie do zawodu, jeżeli pracowały co najmniej dwa lata w szkołach specjalnych, a praca ta uznana została za wybitną.

§ 7. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może w wyjątkowych wypadkach zezwalać na zatrudnienie osób nieposiadających kwalifikacji zawodowych do nauczania w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych specjalnych, jednakże nie dłużej, niż do końca trzeciego roku szkolnego od daty zatrudnienia danej osoby.

§ 8. Kwalifikacje zawodowe do nauczania i kwalifikacje instruktorskie, określone niniejszym rozporządzeniem, są zarazem kwalifikacjami zawodowymi, wymagającymi do ustalenia w państwowej służbie nauczycielskiej w myśl art. 8 i 146 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli, której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Ministra Rolnictwa z dnia 3 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 462).

Przepisy przejściowe.

§ 9. Za posiadających kwalifikacje zawodowe do nauczania w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych specjalnych oraz do ustalenia uważa się nauczycieli, którzy do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia uzyskali:

a) dyplom b. Państwowego Instytutu Foneologicznego im. Jana Sierstrzyńskiego w Warszawie, albo

b) świadectwo z ukończenia b. Państwowego Seminarjum Pedagogiki Specjalnej w Warszawie, albo

c) świadectwo z ukończenia w 1921 r. b. Państwowego Kursu Seminaryjnego w Warszawie dla nauczycieli szkół specjalnych, albo

d) dyplom uzyskany po złożeniu egzaminu państwowego dla nauczycieli głuchoniemych według regulaminu, zatwierdzonego przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, albo

e) świadectwo z egzaminów złożonych na Państwowym Kursie dla nauczycieli dzieci małych i z wadami charakteru, odbytych w Warszawie w 1919/20 roku szkolnym, albo

f) świadectwo z egzaminu na nauczyciela w zakładach dla głuchoniemych, uzyskane według regulaminu egzaminów dla nauczycieli i nauczycielek zakładów dla głuchoniemych, wydane przez Pruskiego Ministra Spraw Duchownych i Oświaty dnia 20 grudnia 1911 r. (Z. Bl. d. U. V. Nr. 200), lub świadectwo z egzaminu na przełożonego zakładu dla głuchoniemych na podstawie takiegoż regulaminu z dnia 20 grudnia 1911 r. (Z. Bl. d. U. V. Nr. 244), albo

g) świadectwo z egzaminu na nauczyciela zakładu dla ociemniałych, uzyskane według regulaminu egzaminów dla nauczycieli zakładów dla ociemniałych, wydane przez Pruskiego Ministra Spraw Duchownych i Oświaty dnia 12 maja 1912 r. (Z. Bl. d. U. V. Nr. 477) lub świadectwo z egzaminu na przełożonego zakładu dla ociemniałych na podstawie takiegoż regulaminu z dnia 12 maja 1912 r. (Z. Bl. d. U. V. Nr. 481), albo

h) świadectwo z egzaminu na nauczyciela szkół pomocniczych (Hilfsschulen), uzyskane według regulaminu, wydane przez Pruskiego Ministra Spraw Duchownych i Oświaty dnia 1 października 1913 r. (Z. Bl. d. U. V. Nr. 799), albo

i) świadectwo egzaminów kwalifikacyjnych dla nauczycieli dzieci ciemnych, głuchoniemych, umysłowo upośledzonych i zaniedbanych, uzyskane na mocy art. 5 przepisów, dotyczących egzaminów kwalifikacyjnych dla nauczycieli szkół ludowych pospolitych i wydziałowych w Galicji, wydanych na podstawie galicyjskiej ustawy krajowej z dnia 12 lipca 1907 r. (aust. Dz. U. kraj. Nr. 101), lub na mocy art. V Przepisów Ministra Wyznań i Oświaty w Wiedniu z dnia 31 lipca 1886 r. Nr. 6033 (Dziennik Rozporządzeń Ministerjalnych z 1886 r. Nr. 52), albo

k) świadectwo nauczycielskie, zawierające także kwalifikacje do udzielania nauki głuchoniemych i ociemniałym na podstawie praktyki i egzaminu w Instytucie Głuchoniemych i Ociemniałych w Warszawie.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

(—) *Sf. Czerwiński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 8 lipca 1929 r., Nr. 49, poz. 405).

Ruch służbowy

W MINISTERSTWIE WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 12 lipca 1929 roku zatwierdził wybór profesora **D-ra Stanisława Wróblewskiego** na Wiceprezesa Polskiej Akademii Umiejętności na lat 5.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 12 lipca 1929 r. zamianował:

Inż. Emila Bratrę — profesorem zwyczajnym budowy dróg i tunelei na Wydziale Inżynierii lądowej i wodnej Politechniki Lwowskiej;

Profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Poznańskiego **D-ra Wiktora Schramma** — profesorem zwyczajnym ekonomii rolniczej na Wydziale Rolniczo-Lesnym tegoż Uniwersytetu;

Docenta Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie **D-ra Andrzeja Jana Kłisiewskiego** — profesorem nadzwyczajnym fizjologii w Akademii Medycyny Weterynaryjnej we Lwowie.

W MINISTERSTWIE POCZT I TELEGRAFÓW.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 12 lipca 1929 r. zamianował:

Naczelnika Wydziału **D-ra Mieczysława Kaczanowskiego** — Dyrektorem Departamentu w Ministerstwie Poczty i Telegrafów;

Prezesa Dyrekcji Poczty i Telegrafów w V st. sf. Sylwestra **Maciejewskiego** — Prezesem Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Bydgoszczy w IV st. sf.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Rokowania handlowe polsko-jużosłowiańskie, które rozpoczęły się w pierwszych dniach czerwca w Belgradzie — po doprowadzeniu do uzgodnienia między delegacjami obu krajów większości podstawowych punktów przyszłego traktatu — uległy chwilowemu zawieszeniu, podyktowanemu względami na ferie letnie i konieczność sprawozdawczego porozumienia się obu delegacji ze swymi rządami. W związku z powyższym delegacja polska powróciła w tych dniach do Warszawy. Inicjatywa rewizji obowiązującego dotychczas traktatu z dnia 23-go października 1922 r. wyszła, jak wiadomo, od rządu jużosłowiańskiego i nacechowana była chęcią rozszerzenia podstaw prawnych, w ramach których rozwijać się mają stosunki gospodarcze między obu przyjaźnionymi krajami. Ta właśnie idea, która była jedyną przyczyną rozpoczęcia rokowań przyświecała w całym ich toku pracom delegacji polskiej i wydaje już częściowo pozytywne owoce w postaci uzgodnionych artykułów nowej konwencji.

Należy przypuszczać, że wznowione w terminie jesiennym rokowania pozwolą obu delegacjom dokończyć rozpoczętego dzieła w tym samym duchu, z którego zrodziła się inicjatywa rokowań, a który jest emanacją rozwijających się coraz pomysłniej stosunków gospodarczych między Naddunajskim Królestwem a Rzeczpospolitą Polską.

Z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej komunikuje, iż badanie przez lekarza robotników młodocianych, uskuteczniane dotychczas w Inspektoracie Pracy przy ul. Marszałkowskiej 84, od dnia 25 lipca r. b. zostaje przeniesione do gmachu Kasy Chorych przy ul. Wolskiej 52, gdzie wyznaczeni specjalni lekarze badaczą młodocianych codziennie oprócz niedziel i świąt, od godz. 9 rano, przyczem badania trwać będą do godziny 12-ej.

Po otrzymaniu odcinka karty zdrowia młodocianych, w celu otrzymania pozwolenia pracy, zgłaszać się winni do inspektora pracy (Marszałkowska 84) w oznaczone dni, mianowicie: poniedziałki, czwartki i soboty od godz. 8-ej do 12-ej.

Powyższe odnosi się do wszystkich robotników młodocianych, pracujących w fabrykach, jak i do uczniów i terminatorów, zatrudnionych w poszczególnych zakładach pracy.

Z Głównego Urzędu Statystycznego.

Ukazał się zeszyt drugi tomu VI „Kwartalnika Statystycznego”, zawierający zamierzenia „Zasiewy i zbiory w roku 1927/28”. Praca powyższa w opracowaniu Naczelnika Wydziału Statystyki Rolnej i Cen w Głównym Urzędzie Statystycznym znajduje się poza tem w osobnej odbitce i zawiera dane, przeprowadzonej w roku 1928 pierwszej szczegółowej rejestracji powierzchni użytków i zasiewów oraz zbiorów ziemiopłodów.

Część szczegółowa omawia warunki atmosferyczne w roku 1927/28 i wpływ ich na rolnictwo, zachwaszczenie i zarażenie upraw, powierzchnię uprawioną, produkcję oraz uwzględnia stan innych działów gospodarki rolnej, a całość zdoła szereg ciekawych tablic i mapek.

Niezależnie od tego umieszczone zostały poprawione dane dla powierzchni zasianej i zbiorów w latach 1921 — 1928, pozwalające porównać wyniki przeprowadzonej w roku 1928 rejestracji z danymi lat poprzednich oraz omówiona została zmiana metody obliczania powierzchni zasianych i zbiorów.

Główny Urząd Statystyczny ogłosił w zeszytach drugim „Kwartalnika Statystycznego” tablice małżeństw, urodzeń i zgonów w województwach południowych w r. 1926.

Jest to pierwsza po wojnie szczegółowa publikacja, dotycząca ruchu naturalnego ludności na.

terenie Małopolski. W zestawieniu z analogicznymi tablicami dla województw zachodnich za ten sam rok ogłoszonych w zeszycie drugim Kwartałnika z roku 1928 r. publikacja ta pozwala czytelnikowi na dokładne zorientowanie się w kształtowaniu się ruchu naturalnego ludności w dwóch dzielnicach Niepodległej Polski.

Takież publikacje za r. 1927 obejmować będą całe Państwo.

Główny Urząd Statystyczny nową swą publikację znowu wzbogacił bibliografią spółdzielczą,

ogłaszając monografię p. Józefa Gątkiewicza w Kwartałniku Statystycznym, zeszycie drugim, tom VI, r. 1929, p. t. „Spółdzielnie w Polsce w latach 1926 — 1928”. Dowiadujemy się z niej, że spółdzielni związkowych w r. 1927 było 7961 wraz z 2,2 mil. członkami. W stosunku do r. 1926 spółdzielnie związkowe wzrosły o 17% w r. 1927, członkowie zaś — o 13%. Wogóle spółdzielczość w Polsce w latach powojennych wykazuje stałe tendencje rozwojowe, jak zaś z monografii wynika, gospodarczo utrwała się jaknajpomyślniej.

Z pobytu P. Prezydenta Rzeczypospolitej w Małopolsce.

Dnia 19 b. m. o godz. 10-ej Pan Prezydent opuścił Przeworsk, udając się do Łańcuta, ordynacji Alfreda Potockiego. Postawiona przed pałacem kompanja honorowa 39 p. p. z dowódcą ppłk. Zygmuntem Trzaską - Durskim na czele sprezentowała broń. Pan Prezydent przy dźwiękach hymnu narodowego wraz ze swiata w towarzystwie wojewody Gołuchowskiego oraz generałów Galicy i Wieczorkiewicza przeszedł przed frontem kompanji honorowej, poczem, pożegnawszy się z gospodarzem księciem Andrzejem Lubomirskim, odjechał w dalszą drogę, żegnany owacyjnie przez zgromadzone wzdłuż drogi tłumy ludności wiejskiej. Panu Prezydentowi do Łańcuta towarzyszyli szef gabinetu wojskowego płk. Głogowski, radca Mościcki, adiutanci mjr. Jurgielewicz, rtm. Cawelski, pozatem woj. Gołuchowski, naczelnik bezpieczeństwa województwa lwowskiego p. Rogowski, Malanowicz, kom. P. Grabowski i inni.

O godzinie 10.25 samochód Pana Prezydenta zatrzymał się przed bramą tryumfalną przy wjeździe do Łańcuta. Wśród entuzjastycznych okrzyków zgromadzonej publiczności i bicia dzwonów przeszedł Pan Prezydent przed szwadronem 10 pułku Strzelców Konnych. Tu zameldował się Panu Prezydentowi dowódca pułku ppłk. Skórakowicz. Pierwszy przemówił do Dostojnego Gościa wielce wzruszony sędziwy 83-letni ksiądz sufragani przemyski Fischer, składając hołd pierwszemu obywatelowi Polski i dziękując, że raczył odwiedzić tutejsze zagony. Dalej przemawiał burmistrz miasta Januszewski, wręczając tać z chlebem i solą i wznosząc okrzyk na cześć pierwszego Obywatela Polski. Wśród entuzjastycznych okrzyków wsiadł Pan Prezydent do samochodu i odjechał na słynny zamek łańcutki, gdzie był powitany przez ordynatę p. Alfreda Potockiego. Po krótkim odpoczynku Pan Prezydent wraz z otoczeniem, oprowadzany przez ordynatę i zarząd ordynacji, zwiedził wspaniałe urządzenia: ogród, stajnię, wozownię, gdzie znajdują się stare karoce z XVII i XVIII wieku, poczem odbył się przegląd koni, które Pan Prezydent z zainteresowaniem oglądał. Zwiedziliśmy dalej elektrownię, obory, oranżerię i cieplarnię, Pan Prezydent udał się na Zamek, gdzie ordynat wydał na cześć Pana Prezydenta śniadanie, w którym poza Panem Prezydentem, ordynatem i otoczeniem Pana Prezydenta wzięli udział: wojewoda Gołuchowski, pani Potocka, ksiądz biskup Fischer, Jakób, Józef i Jęży Potoccy, starosta łańcutki Łodziński, starosta rzeszowski dr. Friedrich, wreszcie przedstawiciele miejscowych władz i społeczeństwa.

Dzień sobotni spędził P. Prezydent Rzeczypospolitej w siedzibie p. Potockiego, zwiedzając piękny zamek, oprowadzany przez gospodarza, który wręczył swemu Dostojnemu Gościowi monografię zamku łańcutckiego, opracowaną przez profesora uniwersytetu wileńskiego, d-ra Modelskiego. O godz. 11-ej w towarzystwie ordynatę Potockiego i w otoczeniu swiuty udał się P. Prezydent do miejscowego kościoła, gdzie odprawione zostało uroczyste nabożeństwo. Ustawione wzdłuż ulic miasta tłumy zgótowały P. Prezydentowi burzliwą owację. Kiedy powóz P. Prezydenta zbliżył się do kościoła, orkiestra odegrała hymn narodowy. P. Prezydent przeszedł przed frontem kompanji honorowej strzelca, poczem przywitał się z przedstawicielami miejscowych władz i korpusu oficerskiego. Wprowadzony przez ks. prałata Mazanek, P. Prezydent zasiadł na specjalnie przygotowanym fotelu w prezbiterjum, mając po swej prawej stronie wojewodę Gołuchowskiego, po lewej zaś dowódcę O.K. 10 gen. Galicę. Wzdłuż nawy głównej ustawily się szpalery młodzieży, delegacje stowarzyszeń i organizacje. Kościół wypełniły tłumy wiernych. Uroczystą mszę świętą odprawił ks. prałat Mazanek, który po ewangelji wygłosił kazanie.

Po mszy świętej P. Prezydent, żegnany owacyjnie przez duchowieństwo i ludność, udał się do poradni przeciwgruczliczej, mieszczącej się w

ordynacji p. Potockiego, poczem przyjął w parku zamkowym defiladę straży pożarnej zamkowej oraz straży pożarnej okolicznych gmin i organizacji przysposobienia wojskowego. O godz. 13-ej odbyło się na cześć P. Prezydenta śniadanie, w którym, oprócz Dostojnego Gościa i Jego swiuty, wzięli udział m. in. pp. Andrzej Potocki, Potocka, wojewoda Gołuchowski z małżonką, b. premier Skrzyński, gen. Galica i Wieczorkiewicz, sen. Gołuchowski z małżonką, J. Lubomirski i inni. Po śniadaniu i krótkim wypoczynku P. Prezydent o godz. 15-ej udał się do zakładów przemysłowych ordynacji, obejmujących rafinerię spirytusu, fabrykację kolloidów, eteru, esencji wody kolońskiej, oprowadzany przez dyrektora fabryki p. Falentę. P. Prezydent żywo interesował się urządzeniem fabryki. Urzędnicy i robotnicy zgotowali P. Prezydentowi burzliwą owację. Po zwiedzeniu obiektów fabrycznych P. Prezydent udał się do miejscowości Dydni, gdzie w charakterze prywatnym odwiedził swego kolegę prof. Klinga, u którego zabawił do godz. 19-ej. Następnie powrócił P. Prezydent na zamek, gdzie o godz. 21-ej ordynat Potocki wydał na cześć Dostojnego Gościa obiad. Po krótkim cercle P. Prezydent udał się na spoczynek.

Po śniadaniu i krótkim odpoczynku Pan Prezydent, w towarzystwie ordynatę Potockiego oraz swiuty, wyjechał o godz. 3.50 do Leżajska, położonego o 20 km. od Łańcuta. Po drodze zwiedził Pan Prezydent fabrykę likierów ordynatę Potockiego, witany owacyjnie przez robotników i Zarząd. Pan Prezydent przejeżdżał przez szereg ustawionych po drodze bram tryumfalnych, przy których zgromadziła się ludność wiejska, manifestująca swoje uczucia dla Pana Prezydenta. W jednej z wsi ustawieni w szereg fornale trzaskami i bicza wiatowali na cześć Dostojnego Włodarza. O godz. 4.15 Pan Prezydent zjechał przed bramę tryumfalną m. Łańcuta, wśród bicia dzwonów, przy dźwiękach hymnu narodowego. Przeszedł przed honorowym plutonem Strzelca, Pan Prezydent wysłuchał powitalnego przemówienia burmistrza Wodzińskiego, poczem kolejno witał się z delegatami. Po powitaniach Pan Prezydent wraz z otoczeniem udał się do starożytnego klasztoru OO. Benedyktynów, witany przez ks. gwardjana Kominka. Po odśpiewaniu modłów przed wielkim ołtarzem Pan Prezydent przeszedł do ołtarza bocznego, gdzie ukląkłszy przed cudownym obrazem Matki Boskiej, modlił się przez dłuższą chwilę. Z kołci O. Kominek oprowadził Pana Prezydenta po klasztorze, pokazując godne uwagi, jedne z największych w Europie piękne organy, ofiarowane przez króla Jana Sobieskiego. Żegnany przez duchowieństwo Pan Prezydent po półgodzinnym pobycie w klasztorze odjechał drogą powiatową oraz leśną przez Brzozę Królewską do pałacu myśliwskiego w Julinie.

Po podwieczorku w pałacyku myśliwskim „Julin”, Pan Prezydent Rzeczypospolitej w towarzystwie ordynatę Potockiego udał się na polowanie na podjazd na rogacza i zabił piękny okaz, poczem wraz z otoczeniem udał się na zamek łańcutki, gdzie o godz. 21-ej ordynat Potocki wydał na cześć Dostojnego Gościa obiad, w którym prócz Pana Prezydenta Rzeczypospolitej i Jego swiuty wzięli udział między innymi p. Potocka, rodzina Potockich, wojewoda Gołuchowski z małżonką, p. Lubomirski z małżonką, p. Zygmunt Zamojski z małżonką, prałat Mazanek, przedstawiciele miejscowych władz i okoliczne ziemiaństwo. W czasie deseru ordynat Potocki wznosił toast na cześć Dostojnego Gościa. Dziękując za zaszczyt odwiedzenia prastarego zamku, oświadczył: „Chcę być jeszcze raz wyrazicielem tych uczuć przywiązania i miłości, które cechują wszędzie Twoją bytność, Panie Prezydencie. Wnoszę ten kielich za pomyślność i zdrowie Twoje, Panie Prezydencie”. Wzniesiony okrzyk „niech żyje” obecni powtórzyli z aplauzem. Po obiedzie i krótkim cercle Pan Prezydent Rzeczypospolitej udał się na spoczynek.

Publikacje urzędowe.

POSTANOWIENIE

Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w sprawie zezwolenia Spółce Akcyjnej pod firmą „Towarzystwo Akcyjnej Kluczewskiej Fabryki Papieru” na zmianę §§ 21, 22 Statutu Spółki.

Na zasadzie art. 1 Ustawy z dn. 29 kwietnia 1919 r. o zatwierdzeniu i zmianie statutów spółek akcyjnych, oraz art. 170 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o prawie o Spółkach Akcyjnych (Dz. Ust. 39/1928, poz. 383), zezwala się Spółce Akcyjnej pod firmą: „Towarzystwo Akcyjne Kluczewskiej Fabryki Papieru”, z siedzibą w Warszawie, na:

1) ustalenie redakcji § 21 w następującym brzmieniu:

„Zarząd Towarzystwa składa się z sześciu do dziewięciu członków - dyrektorów, wybieranych przez Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów w ilości według swego uznania i w granicach wyżej wskazanych. Terminy wyboru dyrektorów określone są w § 23. Siedziba Spółki znajduje się w Warszawie”.

2) skrócenie § 22 i w związku z tem na odpowiednie przenumerowanie wszystkich następujących paragrafów Statutu.

Warszawa, dnia 16 lipca 1929 r.

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. (—) Franciszek Doleżał,
Podsekretarz Stanu.

Za Ministra Skarbu:

(—) Barański,
Dyrektor Departamentu.

Z MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

Zezwolenie na studja normalnotorowej kolei elektrycznej użytku publicznego.

Pan Minister Komunikacji rozporządzeniem z dnia 12 lipca 1929 r. Nr. V-7098/16b/29 udzielił na mocy art. 2 Ustawy z dnia 14.X-21 r. o udzieleniu koncesji na koleje żelazne prywatne (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 646), oraz art. 2 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30.IX-22 r. w przedmiocie wykonania powyższej ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 854) Biuru Technicznemu „J. Oppman i H. Kozłowski”, inżynierowie Komunikacji, mającemu siedzibę w Warszawie przy ul. Mokotowskiej Nr. 18, i działającemu z ramienia i na rzecz Magistratu miasta Kielce, zezwolenia na czynienie studjów przedwstępnych normalnotorowej kolei elektrycznej użytku publicznego od Kielce przez Białogon i Zagrodę do Chęciny z odnogą do stadionu sportowego celem sporządzenia projektu technicznego.

Na podstawie tego zezwolenia służy wymiennemu wyżej Biuru Technicznemu w myśl art. 5 wspomnianej ustawy prawo wstępu na grunt obcy oraz dokonywania potrzebnych pomiarów i niwelacji za wynagrodzeniem szkód stąd powstałych.

Projektowana linja kolejowa długości około 15 kilometrów, przechodzić będzie przez Województwo Kieleckie, które zostało powiadomione jednocześnie o wydaniu tego zezwolenia.

Pozwolenie to zachowuje swą moc w ciągu 6 miesięcy od dnia jego wydania, t. j. do dnia 12 stycznia 1930 roku.

Termin do którego ma wpłynąć podanie o udzielenie Magistratowi koncesji na budowę i eksploatację normalnotorowej kolei elektrycznej Kielce — Chęciny z odnogą do stadionu sportowego na podstawie powyższych studjów, upływa z dniem 12 lipca 1930 roku.

Termin prekluzyjny na udzielenie osobom trzecim pozwoleń na studja w analogicznym kierunku upływa z dniem 12 października 1929 roku.

13606-k

Tow. Przemysłu Leśnego „Listwin - Ludwipol” w Warszawie, Bilans brutto na dzień 1 lipca 1928 r. (przerachowany).

Stan czynny: Majątek „Listwin-Ludwipol” 2.096.438,79. Huta Bystrzycka 1.374.007,23. Tartak w Zajezierzu i Miży 49.935,44. Tartak w Hucie Bystrzyckiej 50.430,41. Eksploatacja Lasów 25.527,48. Sumy Przechodnie 86.674,52. Kasa 3.254,12. Koszty Handlowe 48.525,58. Procenty i Prowizja 26.509,96. Razem zł. 3.761.303,53.

Stan bierny: Kapitał zakładowy 600.000,00. zasobowy 120.000,00, amortyzacyjny 25.206,17. Specj. rezerwa z nadwyż. przerachowania do dyspoz. roczn. Waln. Zgrom. 268.646,28. Akcepty 300.336,61. Niepodniesiona dywidenda 555,55. Sumy Przechodnie 286,34. Wierzyciele 2.416.272,38. Razem złotych 3.761.303,53.

Tow. Przemysłu Leśnego „Listwin - Ludwipol” w Warszawie, Bilans zmiękczenia na dzień 31 grudnia 1928 r.

Stan czynny: Majątek ziemski i lasy: Listwin 2.019.602,29. Huta Bystrzycka 1.509.007,23. Tartak Zajezierze 48.883,33. Tartak Bystrzycki 46.779,20. Kasa 2.166,17. Dłużnicy 264.806,61. Kaucje 26,12. Wexsle depozytowe 86.632,—. Sumy przechodnie 91.705,31. Strata za 1928 rok 1.505,88. Razem zł. 4.071.114,14.

Stan bierny: Kapitały: Zakładowy 600.000,—. Zasobowy 120.000,—. Amortyzacyjny 25.206,17. Akcepty 597.020,55. Wierzyciele zobow. długotermin. 2.648.824,44. Sumy przechodnie 80.065,98. Razem złotych 4.071.114,14.

Rachunek Strat i Zysków.

Winiem: Koszty Handlowe 106.695,39. Procenty i Prowizje 128.805,59. Koszty adm. majątk. i zakł. przemysł. 118.244,72. Podatki lat ubiegłych 2.899,88. Razem złotych 356.645,58.

Ma: Różnice kursów 39.662,80. Różne 286,34. Wpływy 46.544,28. Spisuje się z specj. Rez. przerachow. 268.646,28. Strata za 1928 rok 1.505,88. Razem złotych 356.645,58.

13726-g

Nadzorca Sądowy nad firmą „Józef Kleiner w Łodzi” podaje do wiadomości, że w porozumieniu z Sędzią - Komisarzem wyznaczył dodatkowy termin sprawozdania wierzycielskości na dzień 29 lipca 1929 r. Sprawdzenie odbędzie się w Wydziale Handlowym Sadu Okręgowego w Łodzi (pokój 65) od 12 — 1.

Lista dodatkowa sprawozdanych wierzycieli będzie wyłożona w Wydziale Handlowym Sadu Okręgowego w Łodzi dn. 31 lipca 1929 r.

Postanowienia Nadzorczy Sądowego co do wciągnięcia lub odmowy wciągnięcia wierzycielskości na dodatkową listę mogą być zaskarżone do Sędziego - Komisarza dnia 7 sierpnia 1929 r.

Nadzorca Sądowy: Łazarz Goldberg, apl. adw.

Z a r z ą d

Polskiego Przemysłu Korkowego Sp. Akc., Warszawa, Solec 59,

na zasadzie § 18 statutu, podaje do wiadomości pp. Akcjonariuszów, że w dniu 17 sierpnia 1929 r. o godzinie 12 w południe w kancelarii notar. M. Dobrowolskiego, przyl. Miodowej Nr. 10, odbędzie się Nadzwyczajne Walne Zebranie Akcjonariuszów z następującym porządkiem dziennym:

1) Zagajenie zebrania i wybór przewodniczącego.

2) Zatwierdzenie kupna części majątku Niecki w powiecie warszawskim — A. B. C. D. N. 2.

3) Wolne wnioski.

Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w powyższym Zebraniu winni, stosownie do § 25 statutu złożyć swoje akcje, lub dowody na zdeponowanie takowych, na 7 dni przed Zebraniem Zarządowi Spółki.

13732-g

Zakłady Przemysłowe Drzewne „Ksawerów” Sp. Akc. w Radomsku.

Bilans za 1928 rok.

Table with 2 columns: STAN CZYNNY and STAN BIERNY. Rows include Kasa, Wexsle, Odbiorcy, Różne osoby, Towary p/g remanentu, Surowce, Opal i mater. techniczne, Maszyny i narzędzia, Urządzenia techniczne, Ruchomości, Nieruchomości, Kaucje. Total: 455.467,64.

Rachunek zysków i strat za rok 1928.

Table with 2 columns: WINIEN and MA. Rows include Koszta Handlowe, Procenty i prowizje, Konserwacja bud. i maszyn, Amortyzacja, Strata na odbiorcach, Zysk za rok operacyjny. Total: 213.658,97.

12231-kg

Towarzystwo Wzajemnych Ubezpieczeń „SNOP”

Bilans na 31 grudnia 1928 r. — Dział ogólny.

Large table with 4 columns: STAN CZYNNY (Złote), STAN BIERNY (Złote), and two unlabeled columns. Rows include Kasa, Instytucje kredytowe, Krajowe, Papiery wartościowe, Nieruchomości, Rezerwa składek, Dłużnicy, Oddziały, Agenci, Zakłady Ubezpieczeń, Różni, Ruchomości, Wexsle w portfelu, Pożyczka dla działu gradowego, Inne aktywa, Lokata funduszu stypendjalnego, Lokaty stanowiące kaucje, Lokaty funduszu Kasy Przeworności. Total: 4.208.877,66.

Bilans na 31 grudnia 1928 r. — Dział gradowy.

Table with 4 columns: STAN CZYNNY (Złote), STAN BIERNY (Złote), and two unlabeled columns. Rows include Kasa, Pocztowa Kasa Oszczędności, Papiery wartościowe, Dłużnicy, Oddziały, Agenci, Zakłady Ubezpieczeń, Różni, Ruchomości, Wexsle w portfelu, Lokaty stanowiące kaucje. Total: 754.739,46.

Ogólny rachunek strat i zysków za 1928 rok.

Table with 4 columns: WINIEN, MA, and two unlabeled columns. Rows include Strata z rachunku ubezpieczeń, Umorzona należność wątpliwe, Amortyzacja nieruchomości, Przelano do kapitałów, Różne, Zysk. Total: 106.980,83.

Podział zysków za 1928 rok.

Table with 4 columns: Dział ogólny, Dział Gradowy, and two unlabeled columns. Rows include Zysk, Rezerwa na podatki, Pozostałość zysku przenosi się na kapitał zapasowy dla ubezpieczeń bezpośrednich. Total: 1.297,75.

Rada Nadzorcza: Adam Enniewski, — Prezes, Kazimierz Ambroźewicz, Ludwik Bryndza-Nacki, Jan Kijewski, Emil Swida — Członkowie Dyrekcja: Władysław Hertz, Jan Tomorowicz, Stanisław Zuberbier. Księgowy: Mieczysław Miracki, 12422-g

Kolej Elektryczna Warszawa - Mińsk - Modlin, Sp. Akc.

Bilans na dzień 31 grudnia 1928 roku.

Table with 2 columns: STAN CZYNNY (Złote) and STAN BIERNY (Złote). Rows include Budowa, Kasa, Dłużnicy, Kaucje.

Table with 2 columns: STAN CZYNNY (Złote) and STAN BIERNY (Złote). Rows include Budowa, Kasa, Dłużnicy, Kaucje.

11900g

Elektryczne Koleje Gojazdowe S-ka Akc.

Bilans na dzień 31 grudnia 1928 r.

Table with 2 columns: STAN CZYNNY (Złote) and STAN BIERNY (Złote). Rows include Budowa, Kasa, Banki, Papiery wartościowe, Dłużnicy, Kaucje, Sumy przechodnie.

Table with 2 columns: STAN CZYNNY (Złote) and STAN BIERNY (Złote). Rows include Budowa, Kasa, Banki, Papiery wartościowe, Dłużnicy, Kaucje, Sumy przechodnie.

Rachunek strat i zysków na dzień 31 grudnia 1928 roku.

Table with 2 columns: STRATY (Złote) and ZYSKI (Złote). Rows include Koszty ruchu tymczasowego, Podatki i świadczenia socjalne.

Table with 2 columns: STRATY (Złote) and ZYSKI (Złote). Rows include Koszty ruchu tymczasowego, Przeniesiono na pokrycie strat z kapitału rezerwowego.

11907g

Zakłady Przemysłu Bawełnianego „Ludwik GEYER”, Spółka Akcyjna w Łodzi.

Bilans na dzień 31 grudnia 1928 r. Table with columns for assets (Złoto) and liabilities (STAN BIERNY) including items like Ziemia, Budynki, Maszyny, and Kapital akcyjny.

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT. Table showing income and expenses, including Surowce, Robocizna, Podatki, and Zysk.

Bilans zamknięcia na 31 grudnia 1928 r. Zakładów Włókienniczych KAROL T. BUJALE w Łodzi, Spółka Akcyjna.

Bilans zamknięcia table with columns for STAN CZYNNY (Assets) and STAN BIERNY (Liabilities) including items like Nieruchomości, Maszyny, and Kapital akcyjny.

Rachunek strat i zysków na 31 grudnia 1928 r. Table showing WNIEN (Income) and MA (Expenses) including Odsetki, Różne straty, and Zysk.

BILANS ZAMKNIĘCIA Sp. Akc. Tomaszowskiej Przedzalni Wełny Czesankowej w Tomaszowie Mazowieckim po dzień 31 grudnia 1928 roku.

Bilans zamknięcia table with columns for AKTYWA (Assets) and PASywa (Liabilities) including Gotowizna, Weksle, and Kapital akcyjny.

Rachunek zysków i strat. Table showing DEBIT (Debit) and CREDIT (Credit) including Zakup surowca, Koszty fabrykacji, and Zysk brutto.

Nadzór Sądowy nad przedsiębiorstwem Spółki Akcyjnej pod firmą: „Towarzystwo Akcyjne Zakładów Górniczo-Hutniczych i Fabryk „Staporków”

podaje do wiadomości, że Sad Okręgowy w Warszawie w Wydziale II Handlowym, decydując z dnia 9 lipca 1929 r. postanowił: zarządzić otwarcie postępowania układowego Spółki Akcyjnej pod firmą: Towarzystwo Akcyjne Zakładów Górniczo-Hutniczych i Fabryk „Staporków” z wierzycielami Spółki.

Na zasadzie art. 41 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. lista sprawdzonych wierzycieli zostanie wyłożona w Wydziale II Handlowym Sadu Okręgowego w Warszawie w dniu 7 września 1929 r.

Stosownie do art. 42 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. osobom interesowanym przysługuje prawo w terminie siedmiodniowym od daty wyłożenia listy, czyli do dnia 14 września 1929 r. włącznie, zaskarżyć postanowienie Nadzoru Sądowego co do wciągnięcia lub odmowy wciągnięcia wierzyciela na listę. Skargę należy złożyć Sędziemu Komisarzowi, który sporządzi i wyłoży listę wierzycieli. Rozstrzygnięcie Sędziemu Komisarzowi nie pozbawia stron prawa wytoczenia powództwa przed Sad właściwy, a to zgodnie z art. 47 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r.

Zagubione dokumenty.

Zgubiono książkę wojskową oraz kartę odroczenia, wydane przez P. K. U. Kozienice Jostka Mordki Neumana. 13721-g

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Warszawa, Aleksandra Cichalewskiego. 13720-g

Skradziono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Warszawa, Konstantego Tynickiego. 13727-g

Jan Masny zgubił książkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Warszawa. 13729-g

Skradziono świadectwo pracy, wydane przez Fabrykę „Pocisk” Stanisławie Szajkowskiej. 13717-g

Skradziono książkę wojskową i kartę mob. Ignacego Czesława Kolodziejczyka, wydane przez P. K. U. Warszawa. 13718-g

Skradziono książkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Warszawa, Antoniego Dąbrowskiego. 13719-g

Zagubiono kartę rejestracyjną wojskową, Szyja Lewin, Twarda 24. 13723-g

Niniejszem oznajmiam, że karta rejestracyjna samochodu marki Chevrolet Nr. P. M. 13864, własność firmy Marjan Prelucki - Świecie n. W. została zagubioną, którą się unieważnia. 13724-g

Zaginęło potwierdzenie zgłoszenia prowadzenia handlu radiospółką Nr. 344/9470 E. Józefa Chodowca, Żórawia 34, wydane przez Dyr. Poczty i Telegrafów w Warszawie. 13728-g

Zgubiono legitymację Ir. 78/U, wydaną przez Najwyższy Trybunał Administracyjny Sędziemu Juljusowi Dunikowskiemu. 13730-g

Zgubiono dyplom szoferki, wystawiony przez Województwo Pomorskie na nazwisko Stefan Gościński, Toruń, Mostowa 22. 13706-k

Zgubiono paszport zagraniczny Nr. 15519/111702 27/1028, wydany przez Polski Konsulat w Berlinie na imię Mordka Sandzer. 13655-g

Skradziono paszport zagraniczny Mieczysława Boguckiego, wydany przez Komisarjat Rządu m. st. Warszawy. 13567-g

Unieważnia się książkę trafikną, wydaną przez Urząd Akcyjny Monopolów Państwowych w Piotrkowie na imię Jana Chęcińskiego na imię Bogdanów, gm. Parzanie-wice. 13704-k

Zgubiono kartę nadliczbową, wydaną przez P. K. U. Ostrów - Komorowo, Abrahama Szmalu Żywica. 13588-g

Skradziono prawo jazdy szoferki Nr. 1119, Wacława Piłchowskiego, Tarchomińska 5. 13589-g

Zaginiony dowód osobisty Uniwersytetu Warsz. Marji Wyleżyńskiej. 13593-g

Zgubiono rewolwer systemu „Walter” Nr. 543461 kat. 6.35, Michała Pińczu-ka, posiadany na mocy pozwolenia Nr. 060715/4108, wydany przez Województwo Warszawskie. 13594-g

Zgubiono patent 3 kat. na sprzedaż nabiata, wydany przez Izbę Skarbową w Warszawie, Syma Rotenberga, Dzika 12. 13582-g

Skradziono u Lejki Rozenberga w Siedlcach weksle następujące: 1 weksle na 200 dolarów (dwieście dolarów) daty 13 lipca b. r., wystawca Stanisław Cichocki z majątku Patrikowsy, gm. Kowiesy, pow. Sokołowskiego z żyrami Nuta Gurfinkeł z Sokołowa i Sruł Epelbaum, zamieszkały w Siedlcach; 1 weks. blankiet na sumę 1.000 (tysiąc), wystawca Andrzej Kukawski ze wsi Wysomierz, gm. Kowiesy; 1 blankiet na sumę 1.000 (tysiąc), wystawca Kosie-radzki, wieś Suchozebrzy, gm. Krzeslin; 1 blankiet na 1.000 zł (tysiąc) Walenty Jastrzębski żyro Zupiańskiego, wystawca zamieszkuje w folwarku Brzozów, gm. Krzeslin, pow. Siedlece; 1 blankiet na 500 (piećset) Nikodem Sitkowski z Brzozowa, gm. Krzeslin; 1 blankiet na 1.000 zł (tysiąc) Szlama Weintraub, zamieszkały w Siedlcach, Sienkiewicza 50. 13598-g

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Grodzisk Maz., Stanisława Faubika oraz 1/4 losu loterii Państwowej Nr. 35129. 13642-g

Skradziono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Warszawa II, Miłozna Skarbka Gembarzewskiego. 13656-g

Skradziono książkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Warszawa - Powiat, Moszka Frydmana. 13644-g

Stanisław Biedrzycki zgubił kartę Komisji Poborowej, Kat. E. 13665-g

Zgubiono legitymację urzędniczą, wydaną przez Urząd Wojewódzki w Łodzi inżynierowi Władysławowi Wilczkowi, kierownikowi Zarządu Drogowego w Sieradzu. 13692-k

Skradziono dowód osobisty Heleny Godlewskiej, wydany przez Magistrat m. Pruszkowa. 13666-k

Zgubiono dowód osobisty wydany przez Starostwo Grojeckie, Szyji Rajet 13652-g

Zgubiono kolejowy dowód Nr. 797721 Ireny Krzywańskiej, wydany przez Dyr. Kol. Warszawską. 13639-g

Zgubiono 2 paszporty zagraniczne, wydane przez Konsulat Polski w Paryżu na imię Abrahama Benjamina Sufit i Haja Henderl Sufit. 13647-g

Zaginęła książeczka wojskowa na nazwisko Wincentego Dajnowskiego, chorążego rezerwy, wydana przez P. K. U. Wilejka. 13694-k

Zgubiono legitymację Katarzyny Kazimierzy Nowakównej, wydaną przez Polski Czerwony Krzyż w Warszawie. 13595-g

Skradziono książkę wojskową i kartę mobilizacyjną, wydane przez P. K. U. Grodzisk, Antoniego Wydrzyńskiego. 13572-g

